

[Finansministeren.]

lysninger, som gives i den årlige oversigt over statsfinanserne. Det er i øvrigt en meget fin oversigt, kan jeg betro det ærede medlem, som findes i den økonomiske års-oversigt. Endvidere henviser jeg til en beretning, som vil fremkomme fra det udvalg, der gennemgår statens udlånsvirksomhed; denne beretning har det ærede medlem ikke set endnu.

Jeg vil dog gerne nævne nogle få hovedtal. De pågældende udlån og tilskud udgjorde i 1950 ca. 140 mill. kr. — jeg har altså her set bort fra boliglån og Marshall-lån. De steg derefter gennem de følgende år til 210 mill. kr. i 1955-56 og har siden da ligget ret fast på omkring 200 mill. kr. årlig. Der er ikke i dette tidsrum sket væsentlige ændringer i fordelingen af dette beløb, hvoraf næsten halvdelen går til landbruget, godt en fjerdedel til sociale og kulturelle formål og resten til forskellige erhverv — industri, håndværk, privatbaner, o. s. v.

Jeg vil gerne her gentage, at der altså er sket en stigning fra 1950 til 1955-56, men derefter har der nærmest været en lille nedgang; der er således ikke sket nogen voldsom stigning i den periode, hvor vi har haft den socialdemokratiske mindretalsregering og den nuværende regering. Derfor forstår jeg egentlig ikke, hvor det ærede medlem vil hen, når han siger, at der ad denne vej sker en infiltration fra statens side i erhvervslivet, og giver udtryk for en frygt for, at staten derved tiltvinger sig indflydelse på erhvervenes dispositioner. Det fremgår jo af de tal, jeg har nævnt, at det i høj grad er i den borgerlige regerings tid, udlåns- og tilskudsbeløbene har været stigende.

Jeg har egentlig heller ikke indtryk af, at man i landbruget har følt nogen stærk infiltration fra staten som en følge af, at landbruget får halvdelen af dette beløb. Endelig er det ikke mit indtryk, at de erhvervsgrupper, som ikke alene modtager lånene og tilskuddene, men ofte står og ønsker sådanne lån og tilskud, just har en fornemmelse af, at staten herigennem tvangsmæssigt trænger sig frem på de pågældende erhvervs område. Jeg synes derfor, at hele det ærede medlems argumentation lød lidt hul. Jeg sad og tænkte på det, da jeg hørte

den, og når man ser på de tal, der ligger bagved, er der ikke megen baggrund for den.

Det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen var inde på, om folketinget ikke skulle have lidt nærmere kendskab til de forskellige investeringsplaner, der er stillet op, særlig inden for undervisningsområdet. Jeg kan her henvise til den redegørelse, som den højtærede undervisningsminister gav tinget for en uges tid siden. Men hvis andre og supplerende oplysninger kan gives, kan der nok findes udvej herfor.

Det ærede medlem hr. Lannung stillede en lang række spørgsmål, men så vidt jeg har kunnet se, både ved at høre efter og ved at gennemgå det ærede medlems tal, er egentlig meget få af disse spørgsmål stillet i direkte tilknytning til statsfinanserne, så svarene vil komme efterhånden fra andre ministre. Det ærede medlem spurgte dog, om man havde en oversigt over, hvorledes de nye afskrivningsregler og reglerne om henlæggelse til investeringsfonds har virket. Med hensyn til afskrivningsreglerne har vi ikke nogen talmæssig opgørelse, men vi har den fornemmelse, at de har virket godt. Hvad henlæggelse til investeringsfonds angår, opgøres stillingen jo en gang om måneden, og indtil 31. oktober var der til Danmarks nationalbank indbetalt — indtil dette års udgang har vi jo den regel, at pengene skal indbetales til nationalbanken — 43 mill. kr. Det giver et overblik over, hvor meget disse regler er anvendt.

Endelig spurgte det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen mig, hvorvidt der var noget om rygtet om, at regeringen gik og samlede penge sammen, så den kunne foretage en skattenedsættelse, eventuelt i forbindelse med et valg — det skulle nærmest være før et valg. Nu ved jeg egentlig ikke, hvor det ærede medlem har fået dette rygte fra, for som så ofte når rygtet almindeligvis sidst den, hvem det vedrører. Jeg er ikke stødt på rygtet i de kredse, hvor jeg færdes. Mærkelig nok er der ingen, der har haft mig mistænkt for at ville foreslå skattenedsættelse. Jeg ved ikke, om det ærede medlem er stødt på rygtet i partiværelserne inden for oppositionen, i venstres partiværelse og dér har hørt udtalelser om, at regeringen skulle have ondt i sinde på det punkt; tyv tror jo, at hver mand stjæler. Men det er vel ikke afgørende, hvor rygtet er kommet fra;